

Необачність

Павло Глазовий

Селянин в степу орав а ранку аж до нічки.
Випряг стомлених волів і погнав до річки.
А по долах та ярах вештався вовцюга.
Він тихенько підійшов до старого плуга,
необачно у ярмо ткнувся головою
і, застрявши, поволік плуга за собою.
Як побачив селянин дивну ту картину,
засміявся і гукнув:
— Бісів же ти сину!
Перестав би ти давно промишлять розбоем,
а орав та хліб збирав — от би був героєм!